

Nr 40.

Av herr **Olsson** i Närlinge m. fl., angående verkningarna av det senaste handelsavtalet med Frankrike, särskilt beträffande trävaruexporten.

Då Sverige för tre år sedan genomförde kraftiga tullsänkningar för viner och vissa spritvaror m. m. till Frankrikes förmån och t. o. m. tillmötesgick en framställning om förbud mot vissa beteckningar för svenska viner, som ansågos konkurrera med de franska, skedde detta för att befria våra exportörer från den franska tilläggstullen å 15 procent av varuvärdet för valutakompensering och i förhoppning att förbättra läget för våra trävaror och vår massa på den franska marknaden.

Importen av franska lyxvaror har sedan dess ökats påfallande kraftigt, särskilt i fråga om viner och sprit, som under första halvåret 1935 fördubblades jämfört med 1933. Vår trävaruexport har däremot kraftigt sjunkit. Strax efter det nya avtalet vidtog Frankrike åtgärder att höja licensavgifterna för de kontingenterade varorna, särskilt trävarorna, och eliminerade därigenom de fördelar Sverige skulle ha erhållit som motprestation för sina eftergifter.

Vad som i första hand drar uppmärksamheten till sig är den katastrofala nedgången i vår trävaruexport, för vilken den franska marknaden tidigare varit en av de fasta punkterna men nu synes glida oss helt ur händerna. Exportvärdet för denna grupp har för första halvåret 1935 kommit ned i 22 milj. fr. eller blott hälften av 1933 års siffra. Nedgången finner delvis sin förklaring i den franska marknadens minskade köpkraft genom den långvariga franska krisen, men den får i övervägande grad tillskrivas den under senaste år framträdande hårda ryska konkurrensen och prisdumpingen. Frankrike tillämpar ett ingående kontingenteringssystem för sin import. Den svenska importkontingenten, som i runt tal utgjort 90,000 std. för trävaror, kunde under 1934 till följd av de nämnda orsakerna endast utnyttjas till c:a $\frac{2}{3}$. Våra trävaruskeppningar på Frankrike uppgingo nämligen 1934 till endast 57,000 std., medan de 1935 ytterligare starkt decimerats. För hela året 1933 utgjorde de ännu 87,000 std. och för 1932 92,000 std. Ända sedan 1880—90-talen har vår trävaruexport på Frankrike rört sig om cirka 200,000 std. per år. Världskriget medförde vissa rubbningar, men även därefter har man räknat med en normal avsättningskvantitet för den franska marknaden av åtminstone 125,000 å 150,000 std. Fram till 1933 hade sovjet ingen marknad för sitt virke i Frankrike, då det var underkastat så gott som prohibitiva maximitullar, men sedan Ryssland avslutat mest-gynnad-nationsavtal med Frankrike har sovjetvirket ryckt fram med stormsteg på den franska marknaden. De ryska priserna ha legat ända upp till 2 pund

per standard under de svenska. Då trävaruimporten i Frankrike är belagd med tullar, omsättningsskatter och licensavgifter, som sammanlagt äro nästan lika stora som trävarornas fobvärde, har den ryska dumpingen ett tacksamt arbetsfält.

Med hänsyn till trävaruexportens enorma betydelse för Sverige synas starka skäl föreligga att taga under övertvägande, huruvida den senaste handelsöverenskommelsen med Frankrike medfört resultat, som kunna anses tillfredsställande ur svensk synpunkt.

I anslutning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt undersökning angående verkningarna av det senaste handelsavtalet med Frankrike särskilt beträffande trävaruexporten samt om vidtagande av de åtgärder, som av denna undersökning må föranledas.

Stockholm den 15 januari 1936.

C. G. Olsson
i Närlinge.

Otto Wallén.

Georg Nyblom.

Harald Andersson
i Dunker.

Gust. E. Andersson,
Södergård.